

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21P/191/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713214910
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Pagáč
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2014:5713214910.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Sudca Okresného súdu Martin JUDr. Dušan Pagáč, v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa:

S. K., nar. XX.XX.XXXX,

bytom ako matka, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, dieťa rodičov, matky: S. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., J. X/XX , a otca: C.. C. K., L.. XX.XX.XXXX, bytom C., I.. V. XXXX/XX, právne zastúpený JUDr. Jankou Chorvátovou, advokátkou so sídlom v Žiline, A. Bernoláka 51, v konaní o návrhu otca na zmenu úpravy práv a povinností voči maloletému dieťaťu, takto

rozhodol:

I. Návrh otca C.. C. K. zo dňa 10.10.2013, na zmenu úpravy práv a povinností vo vzťahu k maloletého S. K., L.. XX.XX.XXXX, sa zamieťa.

II. O trovách konania a o trovách štátu súd rozhodne osobitne.

odôvodnenie:

Návrhom, ktorý bol súdu doručený dňa 11.10.2013, otec žiadal, aby pôvodné rozhodnutia súdov o úprave práv a povinností voči maloletému synovi S. K., na základe ktorých bol zverený do osobnej starostlivosti matke a bol upravený styk otca s dieťaťom a jeho povinnosť platiť výživné, sa zmenili a to tak, že maloletý S. bude zverený do jeho osobnej starostlivosti a matka bude povinná platiť otcovi výživné na maloletého S. vo výške 40,- € mesačne. Otec navrhol upraviť aj styk matky so synom S.. Tým istým podaním otec žiadal, aby súd rozhodol nielen vo veci samej, ale aj formou predbežného opatrenia. V návrhu podrobne popísal jednotlivé prípady, keď podľa jeho názoru matka zanedbala starostlivosť o maloletého S., a to najmä čo sa týka jeho zdravia a plnenia školských povinností. Otec vyslovil obavy o zdravie a telesný a duševný vývoj syna, pretože matka sa o neho nestará v súlade so Zákonom o rodine. Ďalej uviedol, že S. je vychovávaný v prostredí, kde sa jeho matka často háda so svojim bývalým manželom, čo zle vplýva na jeho výchovu.

Matka sa k návrhu na vydanie predbežného opatrenia a k návrhu vo veci samej podrobne vyjadrila podaním zo dňa 23.10.2013. Poukázala na desať rôznych súdnych sporov, ktoré rodičia viedli ohľadne úpravy práv a povinností k maloletému S. K.. Uviedla, že súde podrobne zistili všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o úprave práv a povinností vo vzťahu k maloletému S. a rozhodli tak, že maloletý S. bol zverený do jej osobnej starostlivosti. Matka poukázala na to, že otec už v minulosti viackrát žiadal o zmenu úpravy práv a povinností vo vzťahu k maloletému S. a domáhal sa, aby syn bol zverený do jeho osobnej starostlivosti. Tieto jeho návrhy na zmenu osobnej starostlivosti súd zamietol. Matka vo

svojom vyjadrení poukázala na skutočnosť, že otec si určenú vyživovaciu povinnosť vo výške 190,- € na maloletého S. neplní, a podala návrh na výkon rozhodnutia. Poukázala na to, že otec bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy na trest odňatia slobody v trvaní jedného roka s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu dva roky, pretože vyživovaciu povinnosť voči synovi S. si neplní.

V správe kolízneho opatrovníka zo dňa 04.11.2013 sa konštatuje, že vzťahy medzi rodičmi sú komplikované a doporučil, aby vo veci bolo nariadené znalecké dokazovanie.

Za účelom prejednaní návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ako aj návrhu vo veci samej, súd nariadil pojednávanie, ktoré sa konalo dňa 05.11.2013.

Výsluchmi rodičov maloletého a vyjadrenie kolízneho opatrovníka do značnej miery preukázalo nielen zlú komunikáciu medzi rodičmi, ale aj tendencie rodičov maloletého S. manipulovať a ovplyvňovať. Zástupca kolízneho opatrovníka na pojednávaní uviedol, že vzhľadom na to že zo strany rodičov dochádza k manipulácii vo vzťahu k maloletému synovi, nevedia vo veci zaujať konkrétne stanovisko, a preto navrhli znalecké dokazovanie. Zástupca kolízneho opatrovníka vypovedal, že v žiadnom prípade nie je ohrozený život ani zdravie maloletého S., ktorý sa nachádza v osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o neho riadne stará.

Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná naliehavosť potreby dočasne rozhodnúť formou predbežného opatrenia, a nebola preukázaná ani existencia hroziacej ujmy v súvislosti so zabezpečením osobnej starostlivosti o maloletého S.. Z týchto dôvodov súd návrh otca na vydanie predbežného opatrenia na zmenu úpravy práv a povinností vo vzťahu k starostlivosti o maloletého S. uznesením č.k. 21P/191/2013-55 zo dňa 07.11.2013 zamietol. Uznesenie o zamietnutí návrhu otca na vydanie predbežného opatrenia bolo uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 10CoP/110/2013-75 zo dňa 30.10.2013, potvrdené.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, vypočutím právnej zástupkyne otca, vypočutím znalca, listinami založenými v spise a spismi tunajšieho súdu tak, ako je to uvedené v zápisnici o pojednávaní zo dňa 29.07.2014.

Na základe rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 20P/81/2004 zo dňa 31.05.2004, je maloletý S. v osobnej starostlivosti matky, ktorá túto starostlivosť o maloletého zabezpečuje dodnes.

Matka maloletého S. býva v dvojizbovom byte na ulici J., E. C., ktorý je v osobnom vlastníctve matky a jej bývalého manžela I. J.. V spoločnej domácnosti s matkou býva aj jej bývalý manžel I. J. a dcéra L. J., ktorá v súčasnosti ukončila štúdium prvého ročníka A. Q. S. C. E. L.. Matka pracuje ako zdravotná sestra v spoločnosti C., a jej čistý mesačný príjem je vyše 700,- € mesačne. Za byt platí mesačne 197,- € a inkaso vo výške 60,- €. Za maloletého matka uhrádza v škole stravné vo výške 22,- € mesačne, a platí aj jeho účasť na športových krúžkoch vo výške 6,- € mesačne. Dcére L. mesačne platí vreckové 200,- € a hradí jej ubytovanie, ktoré za obdobie štyroch mesiacov predstavuje sumu 530,- €. Jej bývalý manžel jej na vedenie spoločnej domácnosti prispieva.

Maloletý S. v septembri začne chodiť do šiesteho ročníka základnej školy v C.. Na základe pohovorov s maloletým S. kolízny opatrovník vo svojej správe uviedol, že maloletý S. má pocit, že otec sa mu o niečo viac venuje ako matka. Uviedol, že si myslí, že je to tým, že otec nepracuje toľko ako jeho matka. Podľa vyjadrenia S. rodičia spolu vôbec nekomunikujú. Jeden druhému nechcú v ničom ustúpiť. Maloletý vypovedal, že otec mu vždy všetko pripomína a matka ho viac učí zodpovednosti. Maloletý S. rád športuje, bicykluje a rád strieľa zo vzduchovky.

Zástupca kolízneho opatrovníka v správe zo dňa 04.11.2013 uviedol, že maloletý by chcel každý párný víkend byť u otca, každý nepárny u matky a ostatné dni by sa u rodičov striedal. Nevie si predstaviť, že by bol u otca celé dva týždne a potom u matky tiež dva týždne. Povedal nám, že by to bol pre neho veľmi dlhý čas. V tejto súvislosti sa maloletý S. hlasno rozplakal a povedal nám, že otec mu povedal, že keby išiel ku matke, otec by musel ísť do väzby a to by maloletý nechcel, pretože sa toho bojí.

Otec maloletého býva na ulici I. V., E. C., v trojizbovom byte, ktorý je v jeho osobnom vlastníctve. V tomto byte býva sám a maloletý má u neho zariadenú vlastnú detskú izbu. Otec pracuje ako konateľ obchodnej spoločnosti a preukázal, že jeho príjem sa pohybuje od 700,- € do 800,- € v čistom. Otec za byt platí 202,- € mesačne, za inkaso 45,- € mesačne, plus internet 10,- € mesačne.

Zástupca kolízneho opatrovníka vykonal s maloletým S. viacero pohovorov. Pohovor dňa 25.09.2013 bol vykonaný na požiadanie otca, ktorý maloletého na úrad kolízneho opatrovníka doviedol. Rozhovor vykonal C. B. B., ktorá obsah pohovorov s maloletým S. zhodnotila aj na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 05.11.2013 a to tak, že pri každom pohovore maloletý S. tvrdil niečo iné podľa toho, v sprievode koho sa na pohovor dostavil. Zistila, že dochádza k manipulácii rodičov vo vzťahu k maloletému. Z toho dôvodu a vzhľadom na komplikované vzťahy medzi rodičmi sa vo veci nevedia presne zorientovať a navrhujú znalecké dokazovanie. Zástupca kolízneho opatrovníka vypovedal, že matka sa o maloletého riadne stará.

Otec súdu predložil aj záznam z psychologického vyšetrenia maloletého S., ktorý sa uskutočnil z jeho podnetu, a ktorý si otec objednal u C. J. K.. Aj vzhľadom na preukázané manipulácie rodičov vo vzťahu k maloletému S. a na skutočnosť, že psychologické vyšetrenie si otec objednal a aj zaplatil, súd nepovažoval za potrebné vypočuť vyšetrojúcu C. J. K.. Zápis vyšetrenia sa nachádza na č.l. 10 tohto spisu.

Takmer od narodenia maloletého S. jeho rodičia vedú ohľadne syna nepretržite rôzne súdne spory. Čo sa týka výživného, súd vo veci rozhodoval viackrát. Naposledy súd o výživnom rozhodol rozsudkom č.k. 20P/120/2009 zo dňa 29.06.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/114/2012 zo dňa 16.01.2013 a v spojení s uznesením Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/177/2013 zo dňa 06.08.2013. Podľa týchto rozhodnutí je otec povinný platiť na maloletého S. výživné vo výške 190,- € mesačne, s účinnosťou od 01.09.2009. Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 20P/358/2005 zo dňa 22.05.2006 súd upravil stretávanie sa otca s maloletým synom S., a rozsudkom č.k. 20P/74/2006 zo dňa 22.05.2006 súd rozhodol o povinnosti matky otca informovať o synovi. Rozsudkom Okresného súdu Martin č.k. 20P/172/2007 zo dňa 05.03.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 6CoP/45/2009 zo dňa 30.09.2009 súd návrh otca na zmenu úpravy práv a povinností vo vzťahu k maloletému S. zamietol. V tomto spore otec žiadal o zmenu úpravy práv a povinností a to tak, že maloletý syn bude zverený do jeho osobnej starostlivosti, a matka mu bude na syna platiť výživné. Súd nezistil dôvody na zmenu pôvodného rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností, a návrh otca zamietol. Styk otca s maloletým synom bol naposledy upravený rozhodnutím Okresného súdu Martin č.k. 22P/235/2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k. 9CoP/57/2010 zo dňa 04.11.2010. Na súde prebiehala aj konanie sp. zn. 20Em/1/2013 o návrhu otca na výkon rozhodnutia o úprave stretávania sa so synom, ako aj exekučné konanie sp. zn. 18Er/2907/2012, ktorým matka vymáhala súdom určenú povinnosť otca platiť výživné na syna S. vo výške približne 3.500,- €. Pre neplatenie výživného v období od marca 2011 do augusta 2012, otcovi vznikol dlh na výživnom vo výške 2.490,- €, a bol rozhodnutím Okresného súdu Martin č.k. 23T/101/2012 zo dňa 28.06.2013 odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 2To/105/2013 zo dňa 22.01.2014 bolo odsudzujúce rozhodnutie okresného súdu zrušené, a otec bol spod obžaloby oslobodený, pretože trestnosť činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona zanikla tým, že dlh na výživnom otec zaplatil.

Za účelom odborného posúdenia návrhu otca na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému S., súd na návrh kolízneho opatrovníka, ale najmä vzhľadom na komplikovanosť vzťahov medzi rodičmi, nariadil znalecké dokazovanie. Súdny znalec PhDr. Miloš Šlepecký, PhD. sa oboznámil so spisovým materiálom a vykonal pohovory s rodičmi a s maloletým S., a vykonal aj odborné klinické testy. Na základe týchto skutočností súdny znalec vykonal psychologický rozbor osobností rodičov, ako aj maloletého, a na otázky súdu záverom uviedol, že osobnosť maloletého S. K. je vo vývine. Je primerane socializovaný so stabilným emočným prežívaním. V interakcii s matkou prežíva pozitívne aj negatívne citové stavy, je na ňu primerane naviazaný. Prípadné odlúčenie od matky s rozšíreným stykom s otcom nie je pre neho problémom. V prípade zverenia do výchovy a osobnej starostlivosti otca by nastalo prílišné spojenie s otcom a dieťa by bolo pod jeho veľkým vplyvom, čo by mohlo v budúcnosti narušiť jeho prirodzený proces oddeľovania. Matka dieťaťa S. J. je málo predvídava a málo dbá na názory druhých. Neverí a preto je málo ambiciózná. Je primerane zodpovedná a v nových situáciách môže reagovať úzkostne. V partnerskom vzťahu má sklon k dominancii. Má snahu javiť sa v dobrom, sociálne žiaducom svetle. Otec dieťaťa C. K. je výrazný introvert. Je zvýšene úzkostný ohľadom

svojho zdravotného stavu a zdravotného stavu svojho syna. Má snahu pod zámienkou S. zdravia a rozvoja ho ovplyvňovať a určovať mu život, čo v budúcnosti môže brániť jeho prirodzenej separácii od rodičov. Matka má primerané osobnostné predpoklady pre výkon starostlivosti o maloletého. Mala by mu však venovať viac času a vyhnúť sa pri výchove impulzívnym prejavom. Otec má dostatočné osobné predpoklady pre výkon starostlivosti o maloletého. Jeho motivácia starostlivosti však vychádza zo snahy súperiť s jeho matkou a z jeho úzkostného nastavenia čo sa týka zdravotného stavu dieťaťa a jeho ďalšieho vývinu. Matka a dieťa majú medzi sebou pozitívny citový vzťah. Vzťah otca a syna je príliš silný a má znaky prepletenia s problematickou budúcou separáciou. Vzťah matky a otca sa vyznačujú negatívnymi emóciami, vzájomným obviňovaním a podozrievaním. Nedošlo medzi nimi k ukončeniu partnerského vzťahu a prechodu len na vzťah rodičov ich dieťaťa. Súčasná situácia vyvoláva v dieťati vnútorný konflikt. Dieťa je priťahované a ovplyvňované otcom a perspektívami, ktoré mu otec ponúka pričom je prítomná aj obava zo straty vzťahu s matkou. Negatívny vplyv otca dieťaťa je v tom, že na neho môže prenášať svoje úzkostné nastavenie čo sa týka jeho zdravotného stavu. Matka negatívne na dieťa pôsobí svojou zhoršenou sebakontrolou. Maloletý má teraz silnejší citový vzťah k otcovi, ktorý má charakter nekritického obdivu. Obojstranné nezhody rodičov a ich neschopnosť komunikovať majú na dieťa negatívny vplyv. Predstavujú zlý vzor správania rodičov a aktuálne v ňom vyvolávajú citový zmätok. Vývoju dieťaťa by najviac prospelo zodpovedné správanie rodičov a nie ich súperenie. Nie je vhodné, aby sa dieťa príliš identifikovalo s otcom. Doterajšiu úpravu výkonu rodičovských práv a povinností považujem za primeranú. Tieto závery znaleckého posudku súdny znalec na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 29.07.2014, podrobne vysvetlil a na týchto záveroch trval.

Na pojednávaní znalec vypovedal, že si myslím, že je lepšie, aby dieťa ostalo v osobnej starostlivosti matky, pretože v prípade ak by bolo zverené otcovi, príliš silne by sa s otcom dieťa stotožnilo a otec by príliš úzkostlivo sledoval jeho zdravotný stav, a bolo by sťažné jeho oddelenie od rodičov. Znalec uviedol, že čo sa týka striedavej starostlivosti, v tomto prípade nie je vhodná, je to však otázka pre súd. Striedavá starostlivosť si vyžaduje solídnu komunikáciu medzi rodičmi, čo v tomto prípade nie je. Predstava maloletého S. o úprave práv a povinnostiach ohľadne starostlivosti o neho má únikový charakter. S. sa predovšetkým snaží uniknúť z napätia, ktoré vyvolávajú jeho rodičia. Znalec vysvetlil aj rozdiel medzi tým ako posúdil osobnostné predpoklady matky a otca pre výkon osobnej starostlivosti o maloletého, pričom matkine predpoklady charakterizoval ako primerané a otcove predpoklady ako dostatočné. Podľa znalca primerané osobnostné predpoklady u matky sú silnejšie ako dostatočné osobnostné predpoklady u otca. Znalec zdôraznil, že silný vplyv otca môže v budúcnosti brániť v jeho prirodzenej separácii, teda oddeleniu od rodičov. Znalec charakterizoval oboch rodičov ako nevyvážených a neintegrovaných. Znalec negatívne hodnotil aj tendencie otca byť výrazne zameraným na svoj a synov zdravotný stav a tendenciu syna ochraňovať, ovplyvňovať a určovať mu život. Znalec vyjadril názor, že takéto nastavenie otca je neefektívne a môže to u syna vyvolať určité problémy, napríklad že môže byť v budúcnosti príliš úzkostlivý ohľadne svojho zdravotného stavu.

Zástupca kolízneho opatrovníka vzhľadom na závery znaleckého dokazovania a podrobný výsluch znalca doporučil, aby súd návrh otca na zmenu úpravy práv a povinností voči maloletému S. zamietol a doporučil, aby rodičia vyhľadali odbornú pomoc za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie.

Na pojednávaní matka vypovedala, že otec jej nezaplatil výživné na syna S. za tri mesiace, to znamená, že jej dlhuje sumu 570,- €. Otec vypovedal, že výživné riadne platí.

Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Podľa § 24 ods. 2 Zákona o rodine, ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť o dieťa obidvaja rodičia záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú takto lepšie zaistené potreby dieťaťa. Ak so striedavou osobnou starostlivosťou súhlasí aspoň jeden z rodičov dieťaťa, tak súd musí skúmať, či bude striedavá osobná starostlivosť v záujme dieťaťa.

Podľa § 24 ods. 3 Zákona o rodine, rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností možno nahradiť dohodou rodičov. Dohoda musí byť schválená súdom, inak je nevykonateľná.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloleťom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 25 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode.

Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa § 25 ods. 3 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd obmedzí styk maloletého dieťaťa s rodičom alebo ho zakáže.

Podľa § 25 ods. 4 Zákona o rodine, ak jeden z rodičov opakovane bezdôvodne a zámerne neumožňuje druhému rodičovi styk s maloletým dieťaťom upravený podľa odseku 1 alebo 2, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o osobnej starostlivosti.

Podľa § 25 ods. 5 Zákona o rodine, ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami.6) Ustanovenia odsekov 1 až 4 sa použijú primerane.

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Z citovaného ustanovenia § 26 Zákona o rodine vyplýva, že právoplatné súdne rozhodnutie o úprave práv a povinností vo vzťahu k maloleťmu dieťaťu je možné zmeniť, ak sa podstatne zmenia okolnosti oproti času, keď súd naposledy rozhodoval o úprave výkonu rodičovských práv a povinností. Maloletý S. bol do osobnej starostlivosti matky zverený na základe rozhodnutia súdu v roku 2004. Toto rozhodnutie okresného súdu bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Žiline dňa 31.01.2006. V roku 2007 otec požiadal o zmenu úpravy práv a povinností a žiadal, aby súd maloletého S. zveril do jeho osobnej starostlivosti. Tento jeho návrh bol v roku 2009 právoplatne zamietnutý. Maloletý S. je v osobnej starostlivosti matky už od narodenia, a neboli zistené žiadne nedostatky pri zabezpečovaní starostlivosti o neho. Vykonaným dokazovaním nebola zistená podstatná zmena pomerov na strane rodičov maloletého, ktorá by odôvodnila zmenu osobnej starostlivosti o maloletého, a ktorá by vyvážila dôležitý faktor prispievajúci k riadnej výchove maloletého, a to stabilitu výchovného prostredia. Bolo preukázané, že každý z rodičov viac-menej pôsobí vo vzťahu k maloleťmu programujúcim a manipulujúcim spôsobom. Na výchovu maloletého mimoriadne negatívne pôsobia nedostatky vzájomnej komunikácie medzi rodičmi. Obojstranné nezhody rodičov a ich neschopnosť komunikovať majú podľa záverov znaleckého dokazovania na dieťa negatívny vplyv, a predstavujú zlý vzor správania rodičov a aktuálne v maloleťom S. vyvolávajú citový zmätok. Bolo preukázané, že mnohé spory, ktoré rodičia vedú už desať rokov, nič nevyriešili, a preto súd rovnako ako súdny znalec a zástupca kolízneho opatrovníka doporučil rodičom, aby vyhľadali odbornú psychologickú v záujme zlepšenia ich komunikácie, čo by bolo v záujme maloletého S..

Dokazovaním bolo preukázané, že k takej podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu pôvodných súdnych rozhodnutí o úprave práv a povinností voči maloleťmu S., nedošlo a preto súd návrh otca C.. C. K. zo dňa 10.10.2013, ktorým žiadal maloletého syna S. zveriť do jeho osobnej starostlivosti a matku zaviazat' platiť na syna výživné a zároveň upraviť stretávanie sa matky so synom, zamietol.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhodujú súd na návrh z pravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch a najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania, alebo väčšieho počtu nárokov uplatnených v konaní, súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Vzhľadom na citované ustanovenia zákona, zložitost' súdnej veci a neprávoplatné rozhodnutie súdu o preddavku na znalecké dokazovanie, súd rozhodol tak, že o trovách konania a o trovách štátu rozhodne osobitne.

Na pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 04.02.2014, otec uviedol, že navrhuje znalecké dokazovanie vo veci posúdenia osobnostných predpokladov rodičov maloletého dieťaťa ohľadne úpravy práv a povinností, a preto sú ochotní zálohu na trovy znaleckého dokazovania aj zaplatiť. Tento svoj prísľub otec nedodrжал a povinnosť uloženú uznesením súdu č.k 21P/191/2013-105 zo dňa 18.02.2012 zaplatiť preddavok na znalecké dokazovanie vo výške 300,- €, nesplnil a proti tomuto rozhodnutiu sa odvolal. Súd toto rozhodnutie predloží odvolaciemu súdu až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 209 ods. 2 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní od jeho doručenia na Krajský súd Žilina prostredníctvom podpísaného súdu (dvojmo).

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na začatie exekúcie.